

20

Διανεμητήριον κληρονομίας τῆς 24 Ἀπριλίου 1679 — Ἐξ ἀντιγράφου Κ. Κανελλάκη ἐκ κώδικος τῶν ἑτῶν 1678 - 1687 τοῦ χωρίου τῆς Χίου Καλαμωτῆς. [Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, Ἀρχεῖον Τστορικοῦ Λεξικοῦ (Ἀρχεῖα τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Φιλολογικοῦ Συλλόγου, ἀριθ. 6670).]

+ Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κ(υρίο)ν ἀμήν. Τὴν σήμερον ἐνπροσθεν ἐμοῦ τοῦ νοταρίου καὶ τῶν κάτωθεν μαρτύρων ποιοῦσιν μοιραστῆριν ἡ χήρα πρεσβυτέρα παπᾶ Νικόλα Μελισσηνοῦ ὀνόματι Ἀγγεροῦ καὶ οἱ θυγατέρες αὐτῆς ἡ Μαροῦ καὶ ἡ Καλὴ καὶ μοιράζουσσιν ἀπὸ τὴν σήμερον τὴν κληρονομίαν, ὅπου ἔχουσσιν ἀναμεταξύ των τοῦ ἀποθανόντος παπᾶ Νικόλα Μελισσηνοῦ πατὴρ τῆς ἄνωθεν Καλῆς καὶ τῆς Μαροῦς καὶ 5 ἀνὴρ τῆς ἄνωθεν πρεσβυτέρας, καὶ τὴν κληρονομίαν ποὺ ἔλαβαν οἱ ἄνωθεν ἀπὸ τοὺς παῖδας τῆς ἄνωθεν Ἀγγεροῦς καὶ ἀδέλφια τῆς Μαροῦς καὶ τῆς Καλῆς, ἥγουν τοῦ ἀποθανόντος Μοναίου καὶ Βεστά, καὶ ἐμοίρασαν διποτὶ καὶ ἀν εἰχαν οἱ ἄνωθεν ἀποθανόντες, διποτὰ Νικόλας καὶ διποτὰ Μοναῖος καὶ ἡ Βεστά, δοσπίτια, ἀνπέλια, χωράφια, δένδρη, οὖλισες καὶ πᾶν ἔτερα δλα, ἄγρια καὶ ἥμερα, τὰ ἐμοίρασαν καὶ ἥλαβεν 10 καθὰ μία τὸ μερίδιόν της. Ἀρχὴν ἔλαβεν ἡ ἄνωθεν πρεσβυτέρα διὰ οὗτον τῆς ἐγγίζει ἀπὸ τὸν παπᾶ της τὸ ἔχει, ἥγουν καθὰ ἔξι ἔναν, καὶ ἀπὸ τὰ παιδιά της, ἥγουν τὸ γάλας της, τὰ δοσπίτια, τὴν βόταν τὴν πλησίον Γεώργη Σμυρναίου καὶ ἡ στενάδα ἀπὸ πάνω καὶ ἀπὸ κάτω μὲ τὴν αὐλὴν καὶ μὲ τὴν δεξιώπορταν μετὰ πασῶν τῶν δικαιωμάτων αὐτῆς. Ἔπι δὲ ἥλαβεν καὶ εἰς τὸν Ἀνπελίτην δογνιές τρεῖς σύδενδρον τὸ πλησίον Ἰω. Ἀληθινοῦ τῆς Μαστροῦς συβίας Ἰω. Κονταράτου, καὶ τὸ μερίδιόν της τέσσερας. Ἦλαβεν καὶ ἡ Μαροῦ μερίδιον χωράφιν εἰς τὴν Κουμανίαν δογνιές πέντε σύδενδρον τὸ πλησίον τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς Μιχάλη καὶ Μαϊστροῦς συβία Ἰω. Κονταράτου τῆς Μανούραντας σὸν αὐτῷ καὶ τὸν Κατήφορον τὸ βόρειον μέρος τὸ πλησίον τῆς Κυρᾶς τῆς Παναγίας Πηγάζισσας καὶ τῆς Νέας Μονῆς καὶ μονὴ Κονταράτου 20 σύδενδρον σὸν αὐτῷ καὶ τὸν Σπόρον δογνιές τρεῖς ἥμισυ μὲ τὸ πηγάδιν καὶ μὲ τὴν γιστέραν τὸ πλησίον ἡ δδὸς καὶ τοῦ Ποτήριου καὶ τῆς ἄνωθεν παπαδιᾶς σὸν αὐτῷ καὶ τοῦ Λάμου τὸ νότιον μέρος σύδενδρον, καθὼς τὸ ἐσταλίκωσαν διποτάπας καὶ διποτάριος μὲ τὴν συκιὰν τὴν ἀπόξω, τῶν Ἀφεντικῶν καὶ τὰ δοσπίτια, τὴν βόταν τὴν πλησίον τοῦ παπᾶ Νεαμονίτη Ἀκερόρη καὶ ἡ στενάδα ἀπὸ πάνω καὶ ἀπὸ κάτω 25 μὲ τὴν αὐλὴν καὶ μὲ τὴν δεξιώπορταν μετὰ πασῶν τῶν δικαιωμάτων αὐτῆς. Ἔπι δὲ καὶ τὰ δοσπίτια τὰ Κρηνούσικα δλα, καθὼς ἐστιν πλησίον Γιάννη Σκαθῆ καὶ Νικόλα Κυνηγοῦ καθὼς ἐστιν ἡ κατοικία καὶ τὸ βόδιν καὶ τέσσερα σιλάνια, ἥγουν 4, ἀπὸ τὴν ἀδελφήν της τὴν Καλὴν διὰ καλυτέρεσιν τῶν σπιτιῶν, καὶ τὸ μερίδιόν της τὸ μαστίχι λίτρες ἔξι κεφαλησιμηὶ τοῦ καμπανιοῦ, νὰ τὸ δίνῃ τὸν κάθε χρόνον εἰς τὰ ἀφεντικὰ εἰς ὄνομα Γεώργη Μιτζὲ καὶ νὰ πάρῃ τὸ μερίδιόν της τοὺς σκίνους. 30 Ἀκόμη ἥλαβεν καὶ ἡ Καλὴ μερίδιον τὰ δοσπίτια τῆς Μέσης μὲ τὴν δεξιώπορταν ἀνώ-

γεια καὶ κατώγεια, γῆν καὶ ἀνάχτισιν μετὰ πασῶν τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ, τὰ πλησίον Μιχάλης Πρωτοψάλτης Κονταράτου καὶ ἡ ὁδὸς καὶ ἡ μητέρα της καὶ ἡ ἀδελφή της· σὺν αὐτῷ καὶ τὸ χωράφιν τῆς Κουμανίας σύδενδρον τὴν μέσα μερεάν, τὸ πλησίον Μιχάλη Ἀληθινοῦ καὶ Γεώργη Δαμαλᾶ καὶ Ἰωάννη Ἀληθινοῦ καὶ ἡ μητέρα της· σὺν αὐτῷ καὶ τὸν Κατήφορον τὸ νοτινότερον μέρος σύδενδρον ὅργυιὲς εὗτὰ παρὰ δάχτυλα 27, τὸ πλησίον Γεώργη Μαΐστρου, Μιχάλη Μενδώνη καὶ τῆς Νέας Μονῆς καὶ τῆς ἀδελφῆς της τῆς Μαροῦς· καὶ τοῦ Λάκκου τὸ βόρειον μέρος μὲ δύο συκιὲς τὸ πλησίον τῆς ἀδελφῆς της τῆς Μαροῦς καὶ Στεφάνου Μαΐστρου· σὺν αὐτῷ καὶ εἰς τὸν Ἀμπελίτην ὅργυιὲς τρεῖς τὸ πλησίον Μιχάλη Μενδώνη καὶ μονὴ Κονταράτου καὶ Μισὴ Φισεζῆ. Ἀκόμη τῆς δίνει καὶ ἡ μητέρα της τὸν κῆπον τοῦ Ποροῦ καθὼς ἔστιν σύδενδρον μὲ τὸ πηγάδιν τὸν πλησίον Κυριάκο Βεστάρχην καὶ ἡ ὁδός. Ἀκόμη ἥλαβεν ἡ Καλὴ τὸ χωράφιν τῶν Ἀφεντικῶν σύδενδρον καθὼς ἔστιν, τὸ ἐναπομείνοντα ἀπὸ τῆς Μαροῦς τέσ προτιμέσ, τὸ πλησίον τῆς Μαροῦς καὶ παπᾶ Νικόλα Καλευγένουν καὶ ὁ ποταμὸς καὶ ἡ ὁδός· σὺν αὐτῷ καὶ τοῦ Μεσάγρου καθὼς ἔστιν τὸ πλησίον Γεώργη Δαμαλᾶ καὶ Γιάννη Γαλάτουντα· σὺν αὐτῷ καὶ τῆς Χωρῆς καθὼς ἔστιν σύδενδρον τὸ πλησίον Ἰω. Σκαθῆ καὶ Μιχάλη Δαμαλᾶ· καὶ τοῦτα τὰ τρία ὑποστατικά, τοῦ Μεσάγρου καὶ τῶν Ἀφεντικῶν καὶ τῆς Χωρῆς, τὰ ἥλαβεν ἡ Καλὴ ἀντὶ μέρος τέσ προτιμέσ τῆς Μαροῦς καὶ διὰ ἐκατὸν ἀσιλάνια, ὅπου ἐφῆκεν τοῦ παδιοῦ της τοῦ Μιχάλη ὁ ἀδελφός της ὁ Μονίδος ψυχικόν καὶ τὰ ἔτερα ἐπίλοιπα ποὺ ἥλαβεν ποὺ γράφει ἄνωθεν, τὰ ἥλαβεν οὐληρονομίαν, ὡς γράφει ἄνωθεν· καὶ τὸ μερίδιόν της τὸ μαστίχιν νὰ τὸ δίνῃ εἰς τὸ καμπάνιν εἰς ὄνομα παπᾶ Νικόλα Μενδώνη καὶ νὰ πάρῃ καὶ τὸ μερίδιόν της τοὺς σκίνους, ἥγονν νὰ δίνῃ στὸν παπᾶ Νικόλα Μενδώνη λίτρες τέσσερης καὶ εἰς τὸν Γεώργη τοῦ Μική λίτρες δύο. Καὶ ἀν προσεγγίσῃ τυνάς την Καλὴν ἡ τὴν Μαροῦν ἡ τὴν μητέρα των, νὰ ἀπηλογοῦνταιν οἱ τρεῖς των. Ἐτζι ἔστερξαν καὶ σιάστησαν καὶ ἐκάμασιν τελείαν ἐξόφλησιν καὶ τέλειον σούλφιν ἡ ἄνωθεν παπαδιὰ καὶ ἡ Καλὴ καὶ ἡ Μαροῦ καὶ ὁμοσαν εἰς τὰς ἀγίας τοῦ Θεοῦ Γραφὰς τοῦ φυλάξαι ταῦτα πάντα. Τὸ ἄνωθεν χωράφι, ποὺ ἥλαβεν ἡ Καλὴ, εἶναι ὅργυιὲς πέντε. Παρὸν δ ἀνὴρ τῆς ἄνωθεν Μαροῦς δ Μιχάλης καὶ τῆς ἄνωθεν Καλῆς δ Λέος στέργονν καὶ ἐπιβεβαιοῦν τὰ ἄνωθεν. Ἀκόμη δίνουν ἡ Καλὴ καὶ ἡ Μαροῦ τῆς μητέρας των εἰς τὰ Ἀφεντικὰ καθὰ μία μίαν συκιὰν νὰ διαλέξῃ, νὰ τέσ ἔχῃ ἔως ἐφ' ὅρον ζωῆς της καὶ ἐγδημοῦντος της νὰ εἶναι πάλι καθὰ μᾶς ἐκείνη ὅπου τῆς ἥδωκεν. Ἐγράφη τὸ παρὸν καὶ ἀνεγνώστην ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ἄνωθεν Καλῆς εἰς τὰ „αχοδ”, Ἀπριλίῳ 24, ἡμέρᾳ Ε, ὥρᾳ γ. Μάρτυρες οἱ κάτωθεν. Ἀκόμη λέγοντα μέρη, ἀν φανῆ πώς χρεωστοῦν τοῦ ἄνωθεν ἀποθανὼν τοῦ παπᾶ καὶ τοῦ Μονάίου καὶ τῆς Βέστας, νὰ ἔχουν νὰ τὰ λαμβάνουν ἀμφότεροι οἱ ἄνωθεν οὐληρονόμοι.

+ νηκολας χρυσολουρας μαρτηρας.

- + ιωανης μαηστρος μαρτηρας του στεφάνου.
- + μαστρομηχαλης μαηστρος μαρτηρας.
- + μηχαλης σαματηανδος μαρ(τυρας) ο σκαθίς.
- + μυχαλις αλιθινος μαρτυρας.
- + παπα νεαμονητης μεντονης.

20. Ἰσως Πηγάζουσας.

21

Σύστασις ἐμπασιδίου τῆς 25 Αὐγούστου 1689.—Ἐκ κώδικος τῶν ἑτῶν 1689—1692 τοῦ χωρίου τῆς Χίου Καλαμωτῆς τοῦ νοταρίου Γεωργίου Ἀληθινοῦ, φ. 14. [Γενικὰ Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους, Ἀθηναι. (Ἀρχεῖα Ἡ. Βλαχογιάννη)].

Αἱ ὑπογραφαὶ ἐν τῷ ἐγγράφῳ εἰναι αὐτόγραφοι.

- + Εἰς τὸ δνομα τοῦ Κ(υρίο)υ ἀμήν. Ὁ Κώστ(ας) Κοιτὴ[ς]² τὸ Κατζηλίσης τὸ ποτὲ Ἰω(άννον) παρ(ὸν) ἔντομον τοῦ νοταρίου καὶ τ(ὸν) κάτωθεν μαρτύρων⁴ διολογαὶ τὸ π(ὸς) δίνει ἀπὸ τὴν σήμερον⁵ τῆς συβί(ας) του τῆς Μαϊστροῦ διὰ καθολικὸν⁶ τὸ χωράφιν τῆς Κώμης δλον, καθώς ἐστιν καὶ εὑρίσκεται μέτοπο πηγάδιν τὸ πλησί(ον) Καλὴ τοῦ Νομικοῦ⁹ καὶ τοῦ Μισή τοῦ Μαζῆ καὶ τοῦ Φράγκο Γεώργη¹⁰ καὶ δ γιαλός· καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον νὰ τὸ ποιῇ¹¹ ἡ ἄνωθεν Μαϊστροῦ ὡς θέλει καὶ βούλε¹²ται παντελεύθερον, πουλεῖν, χαρίζειν, προικοδοτεῖν, ἀνταλάττεσται¹⁴ καὶ ἄλλα δμοια. Ἐγράφη καὶ ἐνεγρώ¹⁵ σθην τὸ παρ(ὸν) ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ἄνω¹⁶θεν Μαϊστροῦ, ἔντομον—1689¹⁷ μη(νί) Ἀβούστω—25, ἥμέρας α,¹⁸ (ῶρας) 9. Μάρτυρες οἱ κάτωθεν).

- + ¹⁹ μαστρο μιχάλης μάϊστρος.
- + ²⁰ παπ(ᾶ) ιω(άννης) τρυνανταφιλος—
- + ²¹ μονισ γαλατουλασ
- + ²² γεοργις μαγιστος Γιου παπα ιο(άννη)

17. Αδγούστιφ.

22

Προικοσύμφωνον τῆς 27 Ιανουαρίου 1690.—Ἐξ ἀντιγράφου Κ. Κανελλάκη ἐκ κώδικος τῶν ἑτῶν 1689—1694 τοῦ χωρίου τῆς Χίου Μέσα Διδύμας. [Ακαδημία Ἀθηνῶν, Ἀρχεῖον Ιστορικοῦ Λεξικοῦ (Ἀρχεῖα τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Φιλολογικοῦ Συλλόγου, ἀριθ. 6670)].

- + Εἰς τὸ δνομα τοῦ Κ(υρίο)υ ἀμήν, καὶ τὸ παρὸν συνάλλαγμα, Κ(ύρι)ε, εὐλόγησον. Τῷ δντι τίμιος δ γάμος καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος ἐν τῇ Γραφῇ εἶναι καὶ λέγεται ὅθεν καὶ τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς. Παῦλος δ Ἀπόστολος ἐγκωμιάζων ἔλεγε: Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν, δι' δ καὶ δ Σωτὴρ εἰς τὸν ἐν Καρὰ γάμον τῆς Γαλιλαίας τὸ πρῶτον θαῦμα ἐτελεσιούργησεν τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μεταβαλών, γάμος τῆς ἀνθρωπί-